

agnouit qđ de illo humanit̃ suspicāt sū uosq; phis
atq; hui' modi offensis eē me fixator debitorē. simul
me ur̃m credite debitorē. Nā pullos q̃s fouit sepe in
angustus sed n̄ toto pedis pondere calcas et mat̃ nec
idō desinit esse mat̃. Dimittite ut dimittat̃ uob. Di
mittite amanti uos debita difficultat̃. q̃ nec c̃tra mi
nicos debita crudelit̃as tenere debeat. Adsumā om̃s
obsecro cōmendat̃ uob dño cura puob mea; hanc
enī iuste expro p̃ me ur̃m ut q̃cqd mearū; imp̃tri
tū offensionū p̃p̃rius ignoscat n̄suer' agnoscat. q̃ me
de incip̃s tēporis sub hac sarcina rē agentē regat &
suis oculis placet̃ uobq; utilē faciat ut n̄ errorē &
poenā meā sed gaudiū & coronā meā uos ei' aspectus
inueniat. **IT̃ EON̄ IPSINIS NINDE SUP̃A**

odieris dies q̃s amantē me ad
tētius cogitare sarcinā meā; Decui ponde
re etiā sim dies noctesq; cogitandū sit nescio
q̃tā in annuuerſarius dies iste impingit eā sensib; meis
ut ab ea cogitanda om̃i modis dissimulare n̄ possim et quā
tū anni accedunt immo decedunt nosq; p̃p̃riores
faciunt dies ultimo utiq; quādoq; sine dubitatione uen
turo. tanto m̃; acrior cogitatio & stimulus plenior q̃ lē
dño dō m̃o rationē possim reddere puob. Hoc enī int̃;
int̃ unū quēq; ur̃m & nos qđ pena deuob solis reddetur
estis rationē nos aut̃ et deuob & de om̃ib; uob idō maior;
sarcina. Sed bene portata maiorē cōparat glām. infide
l̃e aut̃ gesta; adimmanissimā p̃cipitat poenā. Quid er
go in hodie; maxime faciendū n̄ ut cōmendē uob p̃
culā meā uisus gaudiū meū. Periculū aut̃ meū est
stādandū qm̃ laudat̃ et dissimulē qm̃ uiuat̃. Ille aut̃
nouit sub cui' oculis loquor imo sub cui' oculis cogito n̄
me cā delectari laudib; popularib; quē stimulari &
augi qm̃ uiuat̃. qm̃ laudat̃. laudari aut̃ amale

Sim. H.
H. idō desu
er mat̃.

nec aliorum dies propter eos qui aut pedes do-
 lent aut aliquid corporis inegritate laborant
 pena pietate solliciti consilium dedit et quidam in
 supplicium ut quando aut passionem plu-
 res aut certe aliquid lectiones longiores leguntur
 qui stare non possunt humiliter et cum silentio sedentes adven-
 tis auribus audiant qui legunt. Nec ut aliquid deficiat nostris
 putant quod hoc aut omnis aut certe plures quoniam cor-
 pore frequenter debeant facere. Nam ubi verbum dei cepit
 recitari quasi intellectus suis ita iacere volunt. Quasi et
 utinam et iacerent tantum in vacantes verbum dei scien-
 ti corde suscipiant. Non etiam se ita ociosis fabulis occu-
 parent ut quod predicat nec ipse audiant nec alius audi-
 re permittant. Unde rogo vos venerabiles filii. Quia
 sollicitudine pacis comoneo ut quando aut lectiones
 legunt aut verbum domini predicat nulla se intra precia non
 forte quia nimium graui infirmitas cogit sic tamen ut non ia-
 ceat sed magis sedeat et advenas auribus qui predicant audiendo
 corde suscipiat. Interrogo vos fratres uel sorores dicite mihi
 quid uobis plus est uidetur uerbum dei an corpus christi. Simul et uerbum
 respondere hoc itaque dicere debetis quod non sit minus uerbum dei quam
 corpus christi. Et ideo quanta sollicitudine obseruamus quando
 nobis corpus christi ministrat ut nihil ex ipso de manibus nostris in-
 tra cadat tanta sollicitudine obseruamus ne uerbum dei quod nobis
 erogatur dum aliud aut cogitamus aut loquimur de corde puro
 deperat. Quia nimium reuerentia quod uerbum dei neglegent au-
 dierit quia ille qui corpus christi intra neglegentia sua cadere
 permiserit. Velim tamen scire si ab illa hora quod uerbum dei ce-
 pit predicari semper preciosissimas gemas et in aures tanulos
 aureos erogare uelimus ut utrum stare et accipere uellent filia-
 mine sine ulla dubitatione cum grandi abractione qui illis offer-
 rent acciperent. Nos uero quod cuncta corporalia offerre